

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/56/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1409204653
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Kúšová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1409204653.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kúšovej a členiek senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej v právnej veci žalobcu: BYTY Plus spol. s r.o., Janotova 14-16, 841 05 Bratislava, IČO: 35 967 781, zast. JUDr. Ivana Tomšová, advokátka, P. Horova 13, 841 08 Bratislava, proti žalovanému: Stavebné bytové družstvo Bratislava IV, Polianky 9, 844 37 Bratislava, IČO: 00 169 731, zast. JUDr. Jozef Drvár, advokát, Belinského 16, 851 01 Bratislava, o zaplatenie 3.840,07 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 11Cb/304/2009-993 zo dňa 2. novembra 2017, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 11Cb/304/2009-993 zo dňa 2. novembra 2017 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný má právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania vo výške 100 %, ktorú je povinný zaplatiť žalovaný.

Konajúci súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 26.5.2009 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu istinu vo výške 3.840,07 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný ako správca vykonával správu bytového domu na W. J. XX-XX, do 31.12.2006, kedy sa zmluvný vzťah skončil výpoveďou zo strany vlastníkov bytov v dome. Od 1.1.2007 vykonával správu v uvedenom dome žalobca. Vymáhaná suma predstavuje zostatok neprevedených finančných prostriedkov, ktoré mal žalovaný vrátiť na účet domu.

Po vydaní platobného rozkazu č.k. 53Rob/73/2009-69 zo dňa 26.8.2009, podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odpor, v ktorom okrem iného uviedol, že žalovaná suma je dlhom jednotlivých vlastníkov, preto namietol nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie. V ďalšom podaní zo dňa 9.12.2010 žalovaný namietol aj premlčanie práva žalobcu, resp. vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na W. J. XX-XX na vydanie bezdôvodného obohatenia (ak k nemu došlo) v osobitnej dvojročnej premlčacej lehote.

Žalobca námietku premlčania neuznal, nakoľko žalovaný ukončil výkon správy domu 31.12.2006 v súvislosti s ukončením správy domu si však neplnil svoje povinnosti, ktoré mu ukladá predposledná veta § 8a ods. 2 zák. č. 367/2004 Z.z. (pozn. súdu prvej inštancie, žalobca mal zrejme na mysli zák. č. 182/1993 Z.z.). Správu o činnosti výkonu správy domu a odovzdanie materiálov, ktoré súvisia so správou domu, žalovaný odovzdal protokolom zo dňa 2.12.2007. Svoje vyčíslenie viacnásobne menil a opravoval, naposledy dňa 21.8.2008.

Vzhľadom na uvedené, podľa názoru žalobcu, subjektívna premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, začala plynúť prinajmenšom od tohto dátumu.

Keďže návrh vo veci bol podaný na súd 26.5.2009, subjektívna, ako aj objektívna premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 107 ods. 2 OZ) bola zachovaná.

Súd prvej inštancie konštatoval, že vzhľadom na vznesenú námietku premlčania bolo jeho povinnosťou primárne sa zaoberať touto otázkou. Súd považoval námietku premlčania, vznesenú žalovaným, za dôvodnú a enunciat predmetného rozsudku nadväzuje výlučne na úspešne vznesenú námietku premlčania.

Súd prvej inštancie zistený skutkový stav posúdil v zmysle ustanovení § 100 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, §§ 101, 107 ods. 1, § 451 ods. 1 a 2 Obč. zák. ako aj § 8a ods. 2, tretia veta zák. č. 182/1993 Z.z. účinného v rozhodnom čase.

V závere svojho rozhodnutia konajúci súd konštatoval, že rozhodujúcim faktorom pre posúdenie namietnutého premlčania práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je určenie začiatku plynutia premlčacej doby. Podľa názoru súdu je týmto dátumom 6. marec 2007, kedy bola žalovaným prevedená suma 35.824,84 Sk.

Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčuje v subjektívnej a objektívnej dobe (§ 107 ods. 1 a 2 Obč. zák.). Pre začiatok plynutia 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodný deň, kedy sa ten, na úkor koho bolo získané bezdôvodné obohatenie, v konkrétnom prípade preukázateľne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal.

V prejednávanej veci dňa 7. marca 2007 začala plynúť žalobcovi subjektívna premlčacia lehota na uplatnenie práva. Žalobca ako nový správca označeného bytového domu, mohol a mal zistiť a ustáliť správnu sumu, ktorá mala byť predchádzajúcim správcom prevedená na účet nového správcu, resp. vlastníkov bytov.

Súd prvej inštancie dospel k záveru, že uplatnený nárok bol na súde uplatnený po uplynutí subjektívnej 2-ročnej premlčacej doby, určenej § 107 ods. 1 Obč. zák., ktorá začala plynúť 7. marca 2007 a skončila 6. marca 2009, pričom žaloba bola súdu doručená 26.5.2009. Z uvedených dôvodov žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP), a žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorej v súlade s ust. § 262 ods. 2 rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý uviedol, že podľa jeho názoru je v danom spore zásadné, že uvedené povinnosti končiaceho správcu upravuje aj zmluva o výkone správy domu, ktorú podpísal žalovaný ako správca domu s jednotlivými vlastníkami v dome, pri prevzatí domu do správy.

Žalovaný po skončení správy domu sústavne, niekoľkokrát, až do 21.8.2008 menil a dopĺňal účtovné a reálne stavy na prevádzkovom účte domu, niekoľkokrát menil zoznam preplátok a nedoplatkov vlastníkov v dome.

Žalobcom uplatnená suma, ktorá je predmetom sporu, predstavuje uplatnenie nároku žalobcu, ktorý vyplýva zo zmluvného vzťahu, ktorým bola uzatvorená zmluva o výkone správy. Pri uplatnení nároku žalobcu vyplývajúceho z nespĺnenia zmluvných povinností žalovaného, t.j. ku dňu ukončenia správy, previesť zostatok na fonde prevádzky, údržby a opráv domu na účet vlastníkov sa podľa žalobcu uplatňuje v súlade s § 101 Obč. zák. 3-ročná premlčacia doba. Táto pri podaní žaloby, vzhľadom na dátum ukončenia výkonu správy (31.12.2006) a vzhľadom na dátum podania žaloby (26.5.2009), splnená bola.

Žalobca sa v odvolaní ďalej vyjadril k otázke nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného, ktorú tento v konaní namietal s odôvodnením, že uzatvorené zmluvy o výkone správy za dobu jeho spravovania domu sú neplatné.

Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia odvolacieho Krajského súdu v Bratislave (9Co 591/2013, 9Co 598/2013), kde odvolací súd v totožnej právnej veci vyslovil, že zo strany odporcu došlo k chybnému výkladu ustanovenia § 6 ods. 3 zák. č. 182/1993 Z.z..

Vzhľadom na uvedené žalobca žiadal odvolací súd, aby zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že rozhodne o povinnosti žalovaného do 3 dní od právoplatnosti rozsudku uhradiť žalobcovi sumu 3.840,07 eur istiny s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % z istiny, od 1.1.2007 do zaplatenia, spolu s náhradou trov konania vo výške 100 %.

3. K odvolaniu žalobcu zaujal písomné stanovisko žalovaný, ktorý uviedol, že v bode 5 ods. 2 a nasl. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie je uvedené, podľa ktorých zákonných ustanovení konajúci súd posudzoval skutkový stav, keď podľa názoru žalovaného, správne vec posúdil podľa ust. § 8a ods. 2 vety tretej, Zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov č. 192/1993 Z.z., v znení

neskorších zmien a doplnkov, platného v rozhodnom čase, na činnosť končiaceho správcu a s tým spojené povinnosti.

Odvolaie žalobcu, podľa názoru žalovaného, nezobralo do úvahy, že takto vymedzené povinnosti končiaceho správcu sú kogentného charakteru zákonné povinnosti, a ako také ich nie je možné podľa citovaného zákonného ustanovenia prípadne zmluvne modifikovať inak, než je uvedená zákonná úprava.

V bode 7. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie tento, podľa názoru žalovaného, detailne a právne presvedčivo uviedol argumentáciu, prečo primárne premlčanie práva je právne rozhodné pre meritórne rozhodnutie prejednávanej veci.

Žalovaný kategoricky popieral dôvodnosť tvrdenia strany žalobcu na strane 2 odvolania, podľa ktorého žalobcom uplatnená suma predstavuje jeho nárok podľa uzatvorenej zmluvy o výkone správy, pričom žalovaný poukázal na svoje predchádzajúce vyjadrenia, v ktorých zaujal stanovisko k individuálne uzatvoreným zmluvám o výkone správy, nekorešpondujúcim s konkrétnymi ustanoveniami zákona, regulujúcimi problematiku zmlúv o výkone správy, ich schvaľovania, podpisovania a doručovania jednotlivým vlastníkom bytov a nebytových priestorov.

Žalovaný uviedol, že netvrdil, že táto zmluva musí byť na jednej listine, zastáva však názor, že zmluva o výkone správy, jej odsúhlasenie a schválenie musí byť vykonané spôsobom korešpondujúcim so zákonom o vlastníctve bytov.

Žalovaný počas konania písomne namietal, že stranou žalobcu je tvrdená existencia dvoch exemplárov zmluvy o výkone správy, odlišného obsahu, uzatvorených dňa 19.12.2006.

K problematike nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Obč. zák., v spojení s § 107 ods. 2 Obč. zák., z právneho dôvodu, ktorý odpadol, dal žalovaný do pozornosti právne názory Krajského súdu v Bratislave ako súdu odvolacieho v rozhodnutiach sp. zn. 6Co 722/2013 zo dňa 24.2.2014, ako aj 6Co 16/2014 zo dňa 30.6.2014.

Žalovaný tiež poukázal na tvrdenie žalobcu, že dňa 31.12.2002 žalovaný zriadil pre vlastníkov v dome účet s počiatočným stavom „0“, na ktorý títo poukazovali ich peňažné plnenia. V rozhodnom čase skončenia správy stranou žalovaného ako správcu, t.j. dňa 31.12.2006, je premlčaný prípadný nárok vlastníkov na peňažné prostriedky pred týmto dátumom uhradené na žalovaným spravovaný účet vlastníkov ku dňu podania žaloby, a to tak v špeciálnej (§ 107 ods. 1 OZ) ako aj všeobecnej (§ 101 OZ) dobe na premlčanie práva.

Žalovaný z procesnej opatrnosti namietal premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaného na úkor žalobcu podľa § 451 OZ, podľa § 107 OZ, v špeciálnej 2-ročnej dobe ku dňu podania žaloby, preto žiadal predmetný rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

4. Na podanie žalovaného reagoval písomne žalobca, ktorý opätovne podotkol, že na právne vzťahy týkajúce sa povinností žalovaného, vyplývajúcich zo zmluvy o výkone správy uzavretej medzi žalovaným a vlastními v dome, v súvislosti so skončením výkonu správy domu žalovaným, treba aplikovať znenie ust. § 8a zák. č. 367/2004 Z.z., ktoré bolo platné a účinné v rozhodnom čase.

Pokiaľ ide o spochybňovanie platne uzavretej zmluvy o výkone správy domu, podpísanej medzi žalobcom a nadpolovičnou väčšinou všetkých vlastníkov domov žalobca uviedol, že toto jej spochybňovanie vo svojich písomných ani ústnych podaniach a prednesoch na súde prvej inštancie žalovaný nikdy neuvádzal.

V ostatnom sa žalobca pridŕžoval svojich doterajších podaní.

5. K podaniu žalobcu zaujal písomne stanovisko žalovaný, ktorý poprel dôvodnosť tvrdenia žalobcu, podľa ktorého ním uplatnená suma predstavuje nárok žalobcu podľa uzatvorenej zmluvy o výkone správy, ktorá žalobcom nebola definovaná dňom jej uzavretia číselným alebo iným identifikačným označením. Žiadna svedecká výpoveď alebo čestné prehlásenia a podobné aktivity zo strany žalobcu, nie sú spôsobilé dodatočne eliminovať žalovaným vytýkané vady tejto zmluvy a namietajú jej neplatnosť. V ďalšej časti stanoviska žalovaného zo dňa 7.2.2018 sa tento pridŕžal svojich predchádzajúcich písomných podaní.

6. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/), prejednal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania, v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3 CSP oznámený na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave.

Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalobcu, ako aj vyjadrením žalovaného a ich ďalšími písomnými podaniami, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

7. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP v zásade stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pretože vykazuje známky vecnej správnosti. V odvolaní žalobca neargumentuje žiadnymi novými skutočnosťami a dôkazmi v zmysle § 366 CSP, s ktorými by sa súd prvej inštancie riadne v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal a ktoré by mali za následok zmenu konajúcim súdom zisteného stavu alebo jeho právneho hodnotenia.

Z konania pred súdom prvej inštancie i odvolacím súdom, iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva, a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci.

8. Z obsahu spisu je nesporné, že predmetom konania je zaplatenie čiastky 3.840,07 eur s príslušenstvom, ktorá predstavuje zostatok neprevedených finančných prostriedkov, ktoré mal žalovaný vrátiť na účet domu.

V priebehu konania žalovaný namietal, že žalovaná suma je dlhom jednotlivých vlastníkov, čo spôsobuje nedostatok jeho pasívnej vecnej legitímácie v konaní, rovnako namietal aj premlčanie práva žalobcu, resp. vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na W. J. XX-XX na vydanie bezdôvodného obohatenia v osobitnej 2-ročnej premlčacej lehote.

Žalobca námietku premlčania neuznal, poukázal na skutočnosť, že žalovaný síce ukončil výkon správy domu dňa 31.12.2006, v súvislosti s ukončením správy domu si však neplnil svoje povinnosti v zmysle § 8a ods. 2 Zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Argumentoval tým, že žalovaný svoje vyčíslenia viacnásobne menil a opravoval, naposledy dňa 21.8.2008. Keďže návrh v predmetnej veci bol podaný na súd 26.5.2009, subjektívna, ako aj objektívna premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia bola zachovaná.

9. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného, súd prvej inštancie pri posudzovaní oprávnenosti podanej žaloby sa primárne zaoberal touto otázkou.

Vec právne posúdil v zmysle ust. § 100 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej, pričom na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

10. Za rozhodujúci faktor pre posúdenie namietaného premlčania práva bolo určenie začiatku plynutia premlčacej doby.

Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na § 8a ods. 2, tretia veta zák. č. 182/1993 Z.z. účinného v rozhodnom čase, podľa ktorého, ak správca ukončí svoju činnosť, je povinný 30 dní pred jej skončením, najneskôr v deň skončenia činnosti, predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti, týkajúcej sa tohto domu a odovzdať všetky písomné materiály, ktoré súvisia so správou domu, vrátane vyúčtovania použitia fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrad za plnenia. Zároveň je povinný previesť zostatok majetku vlastníkov na účtoch v banke na účet nového správcu alebo spoločenstva.

Súd prvej inštancie ustálil, že v prejednávanej veci je dátumom, od ktorého sa odvodzuje plynutie premlčacej doby 6. marec 2007, kedy bola žalovaným prevedená suma 35.824,84 Sk.

Posúdenie otázky, či uvedená suma bola prevedená v správnej výške, podľa záveru súdu prvej inštancie, nie je podstatné pre začatie plynutia premlčacej doby. V prejednávanej veci preto dňa 7. marca 2007 začala žalobcovi plynúť subjektívna premlčacia lehota v zmysle ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka na uplatnenie predmetného práva.

Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí tiež uviedol, že si je vedomý relatívnej zložitosti ustálenia presnej sumy, ktorú má „dosluhujúci“ správca previesť novému správcovi v obdobných situáciách, z historických vyúčtovaní platieb za predchádzajúci rok 2005 a započítaním zálohových platieb za rok

2006 však žalobca mohol ustáliť sumu, ktorá mala byť žalovaným vyplatená po ukončení výkonu správy, a túto uplatniť na súde tak, aby nedošlo k premlčaniu uvedeného práva. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvej inštancie stotožnil.

11. Začiatok plynutia subjektívnej a objektívnej lehoty (§ 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka) je stanovený odlišne a ich vzájomný vzťah je taký, že sú na sebe nezávislé čo do svojho plynutia, jeho začiatku aj konca.

Ak skončí plynutie niektorej z nich, právo sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu (ak je vznesená námietka premlčania).

Ustanovenie § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby a súčasne určuje dĺžku tejto premlčacej doby v trvaní dvoch rokov. Pre začiatok jej plynutia je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a subjekte, ktorý sa bezdôvodne obohatil.

Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia.

Z uvedeného je zrejmé, že žalobca (bez ohľadu na plynutie objektívnej 3-ročnej premlčacej doby) sa subjektívne dozvedel o tom, že došlo na jeho úkor (resp. úkor vlastníkov) k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, dňa 6. marca 2007, kedy bola žalovaným prevedená suma 35.824,84 Sk. Prípadná nesprávnosť výšky tejto sumy nemala vplyv na získanie vedomostí žalobcu o existencii bezdôvodného obohatenia ani o osobe, ktorá sa bezdôvodne obohatila. 2-ročná subjektívna premlčacia doba na uplatnenie predmetného nároku teda začala plynúť dňom 7.3.2007 a skončila 6. marca 2009. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 26.5.2009, t.j. oneskorene, a žalovaný námietku premlčania uplatnil, premlčané právo nebolo možné žalobcovi priznať (§ 100 ods. 1, posledná veta Občianskeho zákonníka).

Je potrebné poukázať, že žalovaný v priebehu konania opakovane poukazoval na ustálenú rozhodovaciu prax Krajského súdu v Bratislave pri riešení uvedenej otázky (napr. rozsudok KS v BA 6Co 722/2013 zo dňa 24. februára 2014).

12. Základom argumentácie žalobcu v podanom odvolaní bolo tvrdenie, že uplatnená suma, ktorá je predmetom sporu, predstavuje uplatnenie nároku žalobcu, ktorý vyplýva zo zmluvného vzťahu, ktorým bola uzatvorená zmluva o výkone správy pri uplatnení nároku žalobcu, vyplývajúceho z nesplnenia zmluvných povinností žalovaného, t.j. ku dňu ukončenia správy previesť zostatok na fonde prevádzky, údržby a opráv domu na účet vlastníkov, a preto podľa názoru žalobcu sa v prejednávanej veci uplatňuje v súlade s ust. § 101 Občianskeho zákonníka 3-ročná premlčacia doba.

Žalobca nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že predmetom konania je vydanie prípadného bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť na strane žalovaného.

13. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo 196/2009 zo dňa 22.9.2009, podľa ktorého ...“občianske súdne konanie je ovládané zásadou iura novit curia (práva pozná súd). Účastníci konania nie sú povinní uplatnený nárok, ani obranu proti nemu, právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriaďiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadovaný právny vzťah alebo právo je alebo tu nie je, alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovené. Ak účastník uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje ním tvrdený nárok alebo obranu proti nemu, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom účastníkov a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú“.

Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď nárok žalobcu subsumoval pod ustanovenie § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka a právne kvalifikoval ako bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, pričom vychádzal zo skutočností uvedených v žalobe žalobcu.

14. Odvolací súd sa vzhľadom na námietku premlčania, ktorá bola primárnym dôvodom pre rozhodnutie v merite veci, nezaoberal ďalšími námietkami strán sporu (prípadným nedostatkom pasívnej legitimácie žalovaného, či platnosťou zmluvy o výkone správy domu), nakoľko v zmysle uznesenia NS SR sp. zn. 6Cdo 145/2011 zo 16.11.2011 všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú

skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu, uvádzaných účastníkom konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom konaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní.

15. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č.k. 11Cb/304/2009-933 zo dňa 2. novembra 2017, v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku potvrdil ako vecne správny.

16. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešný žalovaný má voči žalobcovi právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).